

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 129/14
Luxemburg, den 18 september 2014

Dom i mål C-549/13
Bundesdruckerei GmbH / Stadt Dortmund

Föreskriven minimilön i samband med tilldelning av offentliga kontrakt kan inte omfatta arbetstagarna hos en underleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat när arbetstagarna uteslutande fullgör det aktuella kontraktet i den medlemsstaten

Kravet att en minimilön ska betalas utan någon koppling till de rådande levnadskostnaderna i den andra medlemsstaten är inte förenligt med friheten att tillhandahålla tjänster

En lag i delstaten Nordrhein-Westfalen (Tyskland) föreskriver att vissa offentliga tjänstekontrakt endast kan tilldelas företag som vid inlämning av anbudet åtar sig att betala en minimilön på 8,62 euro till sin personal för utförandet av tjänsten. Lagen avser att säkerställa att arbetstagarna betalas en rimlig lön samtidigt som man undviker "social dumping" och att konkurrerande företag som betalar en rimlig lön till sina anställda bestraffas.

I samband med en offentlig upphandling av digitalisering av handlingar och datakonvertering för staden Dortmunds stadsplanering, krävde staden i anbudsinfordran, med tillämpning av den lagen, att minimilönen på 8,62 euro skulle garanteras de arbetstagare som var anställda av en underleverantör i en annan medlemsstat (i förevarande fall Polen), vilken anbudsgivaren avsåg att kontraktera och som uteslutande skulle fullgöra det aktuella kontraktet i den medlemsstaten. Den behöriga tyska nämnden för tillsyn av offentlig upphandling har vänt sig till EU-domstolen eftersom Bundesdruckerei, ett tyskt företag som var intresserat av denna anbudsinfordran, hade väckt talan vid den och nämnden ansåg att det var oklart huruvida den aktuella lagstiftningen (såsom den tillämpats av staden Dortmund) var förenlig med unionsrätten och särskilt med friheten att tillhandahålla tjänster.

EU-domstolen finner genom dagens dom att i ett fall som det här aktuella – där en anbudsgivare avser att fullgöra ett offentligt kontrakt genom att uteslutande använda arbetstagare som är anställda av en underleverantör etablerad i en annan medlemsstat än den som den upphandlande myndigheten tillhör – utgör friheten att tillhandahålla tjänster hinder för att den medlemsstat som den upphandlande myndigheten tillhör tvingar underleverantören att betala en minimilön till arbetstagarna.

EU-domstolen konstaterar¹ att en sådan lagstiftning kan utgöra en inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster. Kravet på en minimisättning till en anbudsgivares underleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat där minimilönenivåerna är lägre, utgör en ytterligare ekonomisk börda som kan medföra att tjänsterna förbjuds, hindras eller blir mindre attraktiva i den medlemsstaten.

EU-domstolen påpekar emellertid att en sådan lagstiftning i princip kan motiveras av målet att skydda arbetstagarna.

En sådan lagstiftning, i den mån den endast är tillämplig på offentliga kontrakt, är emellertid inte ägnad att uppfylla det målet, om det inte finns något som tyder på att arbetstagare som är

¹ Efter att dessförinnan ha angett att målet inte rör utstationering av arbetstagare, tvärt emot vad som var fallet i bland annat målet Rüffert (se domstolens dom av den 3 april 2008 i mål [C-346/06](#) jämte pressmeddelande [nr 20/08](#)).

verksamma på den privata marknaden inte behöver samma löneskydd som de som är verksamma inom ramen för den offentliga marknaden.

Den nationella lagstiftningen i fråga framstår under alla omständigheter som oproportionerlig, i den mån dess tillämpningsområde omfattar en sådan situation som den som är i fråga.

Genom att lagstiftningen föreskriver en fastställd minimilön som visserligen motsvarar den som krävs i Tyskland för att säkerställa en skälig ersättning till arbetstagarna i förhållande till de rådande levnadskostnaderna i det landet, men som inte har något samband med levnadskostnaderna i den medlemsstat där tjänsterna rörande det offentliga kontraktet i fråga kommer att utföras (i förevarande fall Polen) – och som medför att underleverantörer etablerade i den medlemsstaten inte kan dra nytta av en konkurrensfördel som uppkommer ur skillnaden mellan de olika lönenivåerna – går en sådan lagstiftning utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att skydda arbetstagare.

PÅPEKAND: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från avkunnandet av domarna finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106